

CAPITOLUL AL DOUĂZECI ȘI CINCILEA
MIȘCĂTOAREA IDILĂ A LUI RUT – SFÎNTA STRĂBUNĂ A UNUI
ISUS HRISTOS

Am ajuns la o istorisire din Biblie care stoarce lacrimi de înduioșare. Este vorba despre Rut și Noemina. Cu sufletul plin de duiosie reproducem această istorisire. Rămasă văduvă, Noemina și-a pierdut pe cei doi fii ai săi, căsătoriți cu moabitence. Una dintre nurorile Noeminei s-a lăsat înduplecată de soacră-sa și „s-a întors către poporul ei”, pe când cealaltă, Rut, i-a spus : „...încotro vei merge tu, voi merge și eu și unde vei mînea tu, voi mînea și eu ; poporul tău va fi poporul meu și dumnezeul tău, dumnezeul meu" (Cartea Rut I, 15—16).

Noemina și Rut erau atît de sărace, încît socoteau fericită ziua în care reușeau să adune de pe ogorul cuiva o mîna de spice de orz rămase de la secerători. Și s-a întîmplat (ce „pronie milostivă" !) ca Rut să se apuce să adune spice pe țarina unui oarecare Booz, pe care Biblia ni-l prezintă cu respect ca pe un om „cu bună stare" (II, 1). Și în loc s-o alunge pe Rut, așa cum îi îngăduia legea, Booz i-a zis : „«...Să știi că am poruncit slugilor mele să nu se atingă de tine. Și dacă îți este sete,

du-te la urcioare și bea din apa pe care au scos-o slugile». Atunci ea a căzut cu fața la pământ și s-a închinat în fața lui și a grăit către el : «...Fie să găsesc mereu, doamne, har în ochii tăi, căci tu m-ai mîngîiat și cuvintele tale au mers la inima roabei tale, cu toate că eu nu sînt nici cît una din slujitoarele tale !»" (II, 9, 10, 13).

Bogătanul Booz „s-a îmbunat" pînă într-atîta, încît chiar a poftit-o pe Rut să prînzească cu slugile lui : „«...Mănîncă la masa mea și întinge bucătura ta în oțet». ...Ea mîncă și se satură și îi mai prisosi..." (v. 14).

Ștergeți-vă lacrimile de înduioșare ! Urmează pilde și mai mișcătoare de „bunătate" religioasă.

Aflînd de pe ce țarină adunase noră-sa spice și unde prînzise, Noemina bătu din palme de uimire și-i spuse : „Omul acesta ne este rudă ; este unul din neamurile cu drept de răscumpărare față de noi" (v. 20). Și iată că în capul soacrei se născu planul curios de a-și da nora după această „rudă" bogată.

„După acestea, soacra ei, Noemina, i-a zis : «Se cuvine să-ți caut un adăpost, ca să-ți fie bine.

Ci acum, Booz, cu ale cărui slujitoare ai fost, este negreșit rudă cu noi.
Și iată că el vîntură în noaptea aceasta orzul la arie.

Tu deci spală-te și unge-te cu miresme, ia pe tine veșmintele cele frumoase și coboară-te la arie. Nu te arăta omului pînă nu va sfîrși de mîncat și de băut.

Iar cînd se va culca, tu să bagi de seamă unde s-a culcat și du-te și ridică pătura de pe picioarele lui și culcă-te acolo. Și el îți va spune ce să faci».

Și Rut a zis către ea : «Tot ce mi-ai spus, voi îndeplini».

Și s-a pogorît la arie și a făcut în totul cum i-a poruncit soacră-sa.

Ci Booz, după ce mîncase și băuse și inima lui se înveselise, s-a dus să se culce lîngă o movilă de boabe. Și Rut a venit tiptil și a ridicat pătura de pe picioarele lui și s-a culcat acolo.

Însă, spre miezul nopții, Booz a tresărit de frică și, dibuind cu mâna, iată că o femeie era culcată la picioarele lui.

Și a întrebat: «Cine ești tu?». Răspuns-a ea: «Eu sînt Rut, roaba ta. Întinde poala veșmîntului tău peste roaba ta, căci tu îmi ești rudă cu drept de răscumpărare».

Zis-a el : «Binecuvîntată să fii tu de domnul, fiica mea ! Dragostea ta

cea din urmă covârșește pe cea de la început, fiindcă nu te-ai dus după oameni tineri, nici săraci, nici cu stare.

Ci acum, fiica mea, nu te teme ; toate câte ai spus îți voi face...»" (III, 1—11).

Totuși, Booz, respectînd întocmai pravilele biblice, care statorniceau cum se pot lua noi soții din rîndul rudelor rămase văduve, i-a spus că mai există încă un bărbat care e rudă și mai apropiată cu ea și cu Noemina. Dar bărbatul acela, nu se știe de ce, renunțase la încîntătoarea moabiteancă. Atunci Booz a adunat poporul și a vestit că el o ia pe Rut.

„...Și a intrat la ea și domnul i-a dat sarcină și a născut un fecior. Atunci au grăit femeile către Noemina : «Binecuvîntat să fie domnul care nu te-a lăsat, astăzi, fără răscumpărător ! Pomenit să fie numele lui Izrail ! El să-ți împrospăteze sufletul și să aibă grijă de tine la bătrînețea ta ; căci pe el l-a născut nora ta...» Și i-au pus numele Obed. El este tatăl lui Iesei, tatăl lui David" (IV, 13—17).

Aceasta este povestea biblică plină de învățăminte a lui Rut, noră exemplară, și a Noeminei, cea mai de treabă dintre toate soacrele. În

treacăt, trebuie să aducem prinosul nostru de admirație mărinimiei lui Booz, care, îndată ce Rut i-a căzut cu tronc, i-a îngăduit să mănînce cu secerătorii lui, să întingă „bucătura în oțet" ca să nu i se oprească în gît.

Criticii găsesc, totuși, ciudat faptul că bogătanul Booz, în loc să mîne peste noapte acasă, s-a lungit la arie așa cum fac muncitorii de rînd după seceriș. Dar și mai ciudat li se pare că Rut s-a culcat pe furiș lîngă Booz, așa cum povestește autorul acestei „istorii sfinte". Ei văd la autorul Bibliei semnele unui gust destul de dubios cînd el o silește pe tînăra femeie să facă lucruri necuviincioase fără a se rușina. Dacă acest Booz, spun ei, ca rudă cu drept de răscumpărare, era dator s-o ia de soție pe Rut, Noemina, care îi ținea loc de mamă, ar fi avut datoria s-o dea în căsătorie în chip cinstit. Ea nu ar fi trebuit s-o învețe meseria de tîrfă. În afară de aceasta, Noemina ar fi trebuit să știe și singură că există o rudă mai apropiată decît Booz și acestei rude ar fi trebuit să i se adreseze.

Încă ceva : se știe că biserica creștină susține că Isus Hristos se trage din David, prin urmare din Booz și Rut. Booz se trage în linie directă din Fares, născut din incestul săvîrșit de Tamara, care s-a prefăcut în femeie desfrînată pentru a-l ademini pe socrul ei, Iuda. In afară de

aceasta, Booz însuși este fiul lui Salmon și al Rahabei, o femeie desfrînată din Ierihon. Cit despre Rut, ea este moabiteancă și, prin urmare, face parte dintr-un trib care se trage din incestul săvîrșit de Lot cu fiica sa mai mare.

Totuși, în toată povestea asta, cel mai interesant lucru pentru un cercetător este că, dictînd „Cartea Rut”, „porumbelul” din nou nu a băgat de seamă că minciuna lui grosolană iese la iveală pretutindeni.

Între Salmon, soțul Rahabei, și Iesei, tatăl lui David, nu mai există, în ordine cronologică, decît Booz și Obed! Dar Rahab și Salmon sînt contemporani cu Iosua, fiul lui Nun ; Rahab s-a căsătorit cu Salmon după cucerirea Ierihonului. Pe de altă parte, Obed a trăit pe timpul arhierelui Eli, iar succesorul lui Eli, Samuil, a fost contemporan cu Iesei ; cîrmuirea judecătorilor ia sfîrșit cu Samuil,, care a dat binecuvîntarea celui dintîi rege evreu, Saul, apoi l-a răsturnat și „l-a uns rege” pe David.

Cronologia cărții „Rut” vine categoric în contradicție cu Cartea lui Iosua, fiul lui Nun, și cu cartea „Judecătorilor”. Materialmente este cu neputință să fi avut loc așa cum e descris în aceste din urmă cărți, lungul șir de calamități îndurate de poporul evreu, de războaie

victorioase și de îndelungate și numeroase robii alternând cu stări de independență, perioadă care a durat pînă la moartea lui Samson, adică 480 de ani, și paralel Salmon și Booz — care au trăit la începutul acestei perioade — să fi fost contemporani cu sfîrșitul ei.